

SVATÍ V ÚNORU NA KAŽDÝ DEN

Únor bývá jedním z nejtišších měsíců v roce. Zima se zdá dlouhá, světla je stále ještě málo, člověk se někdy cítí unavený a zkoušený. Právě do této doby však vstupují světci — ženy a muži, kteří v různých stoletích a za různých okolností nechali ve svém životě zazářit Kristovo světlo. Jejich příběhy nejsou jen historické záznamy, ale živé svědectví o tom, že i v temnotě lze kráčet s nadějí, že v tlaku lze zůstat věrný a že láska Boží dokáže proměnit i lidskou slabost.

Když procházíme životopisy svatých února, můžeme v nich najít mapu, posilu i výzvu. Mapu, protože ukazují, kudy se dá jít; posilu, protože dokazují, že s Boží pomocí je možné jít dál; a výzvu, protože nás vedou k tomu, abychom i my byli světlem pro druhé.

Nabízíme vám krátké zamyšlení se svatými/blahoslavenými na každý den. Součástí každého zamyšlení je krátký vystihující životopis, poté zamyšlení vyplývající z jejich života, jehož obsah nás může vést po celý den. Dále navrhujeme podnět pro den, který může být pro vás spolu s biblickým veršem podkladem pro denní modlitbu, rozjímání či impulzem, který se projeví nějak prakticky v tom dni nebo v následujících dnech. Citace z Bible jsou zvoleny podle Českého liturgického překladu nebo podle Českého ekumenického překladu.

Jedná se o nabídku z naší strany, která může pomoci určitého svatého lépe poznat a jeho zkušenosti a jedinečný vztah k Bohu a k lidem propojit s naším životem. V některých dnech můžete vybírat ze dvou světců.

1. února

sv. Pionius, mučedník

Pionius byl kněz ze Smyrny, který žil v době císaře Decia (3. stol.). Pevně odmítl obětovat pohanským bohům, a proto byl zatčen, mučen a nakonec popraven. Je spojován s církevní obcí sv. Polykarpa. Jeho odvaha posilovala věřící v pronásledování. Jeho smrt se stala svědectvím neochvějné věrnosti Kristu.

Zamyšlení:

Věrnost Kristu někdy vyžaduje odvahu jít proti proudu, dokonce nás může stát pověst, pohodlí a jindy víc. Prosme Boha, aby nás nikdy neovládl strach ani se nenechali zlákat výhodami.

„Bud' věrný až na smrt a dám ti vítězný věnec života.“ (Zj 2,10)

2. února

Uvedení Páně do chrámu, Světový den zasvěceného života

Maria s Josefem přinesli 40. den po narození Ježíše do chrámu, aby ho představili Hospodinu. Stařec Simeon rozpoznává v Dítěti „světlo k osvícení pohanů“ a prorokyně Anna vzdává chválu Bohu. Světlo svící připomíná Krista – světlo světa.

Tento liturgický svátek připomíná Ježíšovo zasvěcení v chrámu, a proto papež Jan Pavel II. v roce 1997 jeho oslavu spojil s těmi, kdo v církvi zasvětili svůj život službě Bohu i bližním. Zasvěcené osoby se setkávají se svými diecézními biskupy.

Zamyšlení:

Nechávám Kristovo světlo vstoupit do svých „chrámů“ – do domova, práce, vztahů? A děkuji za ty, kdo svým zasvěcením denně nesou světlo naděje?

„Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova.“ (Lk 2,29)

3. února

sv. Blažej, biskup, mučedník

Blažej byl biskupem v Sebastě (dnešní Arménie) a v době uskutečňování příkazů císaře Licinia byl krutě umučen.

Světec se stal ochráncem nemocných krčnými chorobami a církev tuto tradici potvrdila liturgickým obřadem, který se koná v dnešní den s názvem "svatoblažejské požehnání".

Zamyšlení:

Slova mohou zraňovat i léčit. Prosme o čistotu jazyka – ať se naše ústa stávají nástrojem pokoje.

Jazyk má moc nad smrtí i životem.“ (Př 18,21)

Téhož dne:

sv. Ansgar (Oskar), mnich a biskup

Svatý Ansgar (801–865), zvaný „Apoštol severu“, byl benediktinský mnich a později hambursko-brémský arcibiskup. Proslul svými misijními cestami do Dánska a Švédska, kde zakládal první křesťanská centra a školy. Navzdory neúspěchům, politickým převratům i vyhnanství vytrval v hlásání evangelia. Je považován za jednoho z prvních šířitelů křesťanství ve Skandinávii.

Zamyšlení:

Ansgarův život ukazuje, že misie začíná především vytrvalostí a věrností, ne viditelnými úspěchy. Bůh pracuje i skrze malá semínka, která zaséváme, i když nevidíme okamžité ovoce.

„V konání dobra neochabujme; neochabneme-li, budeme ve svůj čas sklízet.“ (Ga 6,9)

4. února

sv. Ondřej Corsini, biskup

Ondřej Corsini (1302–1373) byl karmelitán, který se stal biskupem ve Fiesole. Vynikal jako smiřovatel znepřátelených rodů a pečoval o chudé. Přes vlastní přísnost vůči sobě zůstával k lidem vlídný a dostupný. Jeho služba byla školou pokoje.

Zamyšlení:

Kde mohu být dnes „stavitelem mostů“ – první, kdo udělá krok ke smíru?

„Blaze těm, kdo působí pokoj; neboť oni budou nazváni syny Božími.“ (Mt 5,9)

5. února

sv. Agáta, panna, mučednice (*památka*)

Agáta ze Sicílie (3. stol.) dala Bohu slib panenství a věrnosti. Pro svou víru byla krutě pronásledována a zemřela jako mučednice. Stala se symbolem čistoty srdce a neochvějné naděje v utrpení. Je uctívána jako přímluvkyně v nebezpečích a při požárech.

Zamyšlení:

Zachovat čisté srdce uprostřed tlaku znamená patřit Bohu celým životem. Prosme o odvahu, která se nenechá zlomit.
„Oslavujte Boha svým tělem.“ (1 K 6,20)

6. února

sv. Pavel Miki a druhové, mučedníci (*památka*)

Pavel Miki, jezuita a rodilý Japonec, byl s dalšími 25 křesťany ukřižován roku 1597 v Nagasaki. Na kříži odpustil svým katům a vyznal víru v Krista. Jejich svědectví zaseto semeno církve v Japonsku navzdory pronásledování.

Zamyšlení:

Radost z evangelia neztratí sílu ani na kříži. Kde mohu vyznat Krista jemně a statečně zároveň?

*„Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat... kvůli mně.“
(Mt 5,11)*

7. února

sv. Richard, král poutník

Richard, zvaný „král poutník“, byl anglosaský šlechtic (tradice ho někdy nazývá králem), otec sv. Vilibalda, sv. Vunibalda a sv. Valburgy. Na cestě do Říma a Svaté země zemřel v Luce (8. stol.). Je příkladem poutníka, který celý život chápal jako putování k Bohu.

Zamyšlení:

Jsmo na cestě – co mě na ní zatěžuje a co mě vede blíž k Pánu?

„Jsme tu jen hosté a přistěhovalci.“ (Žid 11,13)

8. února

sv. Jeroným Emiliani, zakladatel řádu

Jeroným Emiliani (1486–1537) žil v Itálii. Po obrácení po zkušenosti ve válečném zajetí se stal knězem a zasvětil život sirotkům, nemocným a opuštěným. Přitom zakládal sirotčince

i domovy pro mravně narušená děvčata. Založil "Společnost služebníků chudých" (řád Somasků, později Kongregace řeholních kleriků ze Somaska), která pečuje o mládež a potřebné. V morové epidemii podruhé onemocněl morem a zemřel. Ze svého prvního nakažení morem byl uzdraven.

Zamyšlení:

Čistá zbožnost se měří konkrétní láskou k nejslabším. Koho mi dnes Pán svěřuje?

*„Pravá a ryzí zbožnost je pečovat o sirotky a vdovy v jejich tísní.“
(Jk 1,27)*

Téhož dne:

sv. Josefína Bakhita, osvobozená otrokyně, řeholnice

Josefína Bakhita (1869–1947) pocházela ze Súdánu a jako dítě byla unesena do otroctví. Po životě plném utrpení byla v Itálii osvobozena a vstoupila ke kanosiánkám (Dcery lásky), kde prožila službu v pokoře a radosti. Její odpuštění těm, kdo jí ubližovali, se stalo svědectvím síly evangelia. Roku 2000 byla svatořečena.

Zamyšlení:

Bakhita ukazuje, že svoboda člověka nevyrůstá z okolností, ale z přijetí Boží lásky. Skutečné odpuštění dokáže proměnit minulost v pramen pokoje.

„Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ (J 8,32)

Téhož dne:

ct. Mlada

Ctihodná Mlada byla česká kněžna z rodu Přemyslovců († okolo 994) a sestra Boleslava II. Působila jako abatyše ženského kláštera u sv. Jiří na Pražském hradě, který se stal prvním

ženským klášterem v Čechách. Výrazně přispěla k rozvoji církevního a vzdělávacího života své doby. Je považována za jednu z nejvýznamnějších křesťanských žen raného českého státu.

Zamyšlení:

Mladin klidný, ale pevný vliv připomíná, že Boží království roste skrze tiché a věrné služebníky. Vliv svatosti není vždy hlasitý – ale je hluboký.

„Moudrá žena buduje svůj dům.“ (Př 14,1)

9. února

sv. Apolonie, panna a mučednice

Apolónie z Alexandrie (3. stol.) byla během pronásledování krutě mučena, přesto se víry nezřekla. Na začátku mučení jí byly vytrhány zuby a katané jí rozbili i čelisti. Proto je patronkou zubařů a lidí trpících bolestmi zubů. Její věrnost v bolesti se stala světlem pro mnohé.

Zamyšlení:

Když slábnou síly, Duch posiluje srdce.

Prosme o slovo a odvalu v pravý čas.

„Duch svatý vás v tu chvíli naučí, co máte říci.“ (Lk 12,12)

Téhož dne:

bl. Anna Kateřina Emmerichová

Blahoslavená Anna Kateřina Emmerichová (1774–1824) byla německá augustiniánská řeholnice, známá svými mystickými viděními a stigmaty. Vidění podle jejího vyprávění zaznamenal Klement Brentano, německý básník a prozaik. Její život byl naplněn modlitbou, obětmi a hlubokým soucitem s trpícími.

Navzdory slabému zdraví sloužila lidem kolem sebe a žila v tiché oddanosti Kristu. Poslední roky svého života strávila ochrnutá na lůžku. Roku 2004 byla blahořečena.

Zamyšlení:

Bl. Kateřina Emmerichová ukazuje, že Bůh promlouvá i skrze slabost, pokud je člověk ochoten nést svůj kříž s Kristem. Její život vede k otázce: jak mohu být otevřenější Božímu hlasu?

„Stačí, když máš moje milost, vždyť v slabosti se projeví má síla.“ (2 K 12,9)

10. února

sv. Scholastika, panna, řeholnice (památka)

Scholastika (* kolem 480 Nursie v Itálii, † kolem 542) se zasvětila Bohu v řeholním životě. Proslula vroucí modlitbou a láskou k bratrovi Benediktovi, s nímž byli dvojčata. S bratrem Benediktem, zakladatelem řádu, se setkávala jednou za rok k duchovním rozhovorům. Jednou se stalo, že její modlitba zadržela bouří odchod Benedikta, aby mohli setrvat v rozjímání o radosti nebe. Dokonce se Benedikt zdržel u své sestry ještě tři dny a třetího dne Scholastika náhle zemřela.

Zamyšlení:

„Jedno je potřebné“ – zůstávat u Pána. Najdu si dnes chvíli, kdy s ním prostě pobudu?

„Marie si vybrala dobrý díl.“ (Lk 10,42)

11. února

Panna Maria Lurdská, Světový den nemocných

V roce 1858 se Panna Maria zjevila Bernardettě Soubirous v Lurdech a vyzvala k modlitbě a pokání. Z pramene u jeskyně čerpají mnozí nemocní naději a někdy i nečekané uzdravení. Církev v tento den zvláště pamatuje na nemocné, pečující a zdravotníky.

Zamyšlení:

Nemoc není poslední slovo – Bůh se sklání k ranám. Kdo dnes potřebuje moji blízkost a modlitbu?

„On uzdravuje ty, kdo jsou zdrceni v srdci, a obvazuje jejich rány.“ (Ž 147,3)

12. února

sv. Benedikt Aniánský, opat

Benedikt z Aniane († 821) byl benediktinský opat a reformátor mnišství v době Karla Velikého a Ludvíka Pobožného. Usiloval o návrat k věrné řeholní kázni a jednotě života. Jeho vliv přesáhl hranice jednoho kláštera a formoval evropské křesťanství.

Zamyšlení:

Reforma začíná v srdci – u mě. Jakou „malou věrnost“ mi dnes Pán svěřuje?

„Mějte v sobě to smýšlení, které měl Kristus Ježíš.“ (Fp 2,5)

13. února

sv. Kateřina Ricciová, řeholnice, mystička

Kateřina de' Ricci (1522–1590), italská dominikánka, proslula hlubokým sjednocením s Kristovým utrpením. V extázích

rozjímal o pašijích a její moudrost přitahovala duchovní vůdce i laiky. Přes mystické dary zůstala pokorná a služebná.

Zamyšlení:

Rozjímat znamená přebývat v Božím srdci – a pak nést jeho soucit světu.

„Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“ (Ga 2,20)

14. února

sv. Valentin – biskup, mučedník

Valentin bývá ztotožňován s římským knězem, biskupem z Terni (3. stol.), který pro víru v Krista zemřel mučednickou smrtí. Tradice ho spojuje s požehnáním snoubenců a s odvahou chránit lásku a manželství. Jeho kult připomíná, že pravá láska je věrná až do oběti.

Zamyšlení:

Láska není jen cit, ale rozhodnutí pro dobro druhého. Prosme o lásku, která vydrží.

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí svůj život za své přátele.“ (J 15,13)

15. února

sv. Jiřina, panna, řeholnice

Narodila se v Clermontu ve Francii († 594). Svůj život zasvětila Bohu jako řeholnice. Žila v tichosti ve svém společenství. Svou svobodu nabídla Bohu jako smírnou oběť a k jeho větší oslavě. Každý den prožívala v modlitbě a službě a hodně se postila. O jejím zbožném životě se zmiňuje sv. Řehoř Turský. Zářila čistotou srdce a láskou k Eucharistii.

Životopisy uvádí, že při pohřbu ji doprovázely bílé holubice, a to až ke hrobu, jako symbol mravní čistoty a panenství.

Zamyšlení:

Ne všechna světla svítí na jevišti – mnohá hoří v kapli a stejně tak i v kuchyni. Chci být věrná/ý (i) v malém.

„Zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás představil Kristu jako čistou pannu.“ (2 K 11,2)

Téhož dne:

bl. Bedřich Bachstein a druhové

Blahoslavený Bedřich Bachstein a čtrnáct františkánských bratří byli zabiti roku 1611 při vpádu pasovských žoldnéřů do Prahy. Zůstali ve svém klášteře, aby chránili posvátná místa a sloužili lidem v nouzi. Jejich věrnost až k prolité krvi je výrazným svědectvím evangelia. Roku 2012 byli blahořečeni.

Zamyšlení:

Mučedníci nám připomínají, že odvaha víry se projevuje i tehdy, když svět odpovídá násilím. Bohu jde o věrnost, ne o úspěch.

„Bud' věrný až do smrti a dám ti vítězný věnec života.“ (Zj 2,10)

16. února

sv. Juliána, panna, mučednice

Juliána (* kolem r. 285 v Nikomedii, dnešní Izmid v Turecku). Zůstala věrná Kristu tváří v tvář nátlaku i hrozbám. Jako dítě ji otec zasnoubil s tím, že se provdá v 18 letech. Juliána pak souhlasila s podmínkou, že se snoubenec Eleusius nechá pokřtít. Otec a Eleusius ji však udali jako křesťanku. Protože Eleusius byl už v té době městským prefektem, na jejím mučení se sám podílel. Odmítla zřeknout se víry a přijala mučednictví.

Zamyšlení:

Příběh sv. Juliány povzbuzuje k odvaze a pravdivosti – strach z lidí se rozplývá v Boží přítomnosti. Prosme o světlo, které rozptýlí stín kompromisu.

„Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál?“ (Ž 27,1)

17. února

sv. Alexius a druhové, zakladatelé řádu (Servité)

Sedm svatých zakladatelů řádu služebníků Mariiných (Servitů) žilo ve 13. století ve Florencii; mezi nimi i sv. Alexius Falconieri. Společenství stejně smýšlejících význačných měšťanů se sdružilo ke společnému životu a rozrostlo se v řeholi zasvěcenou službě církvi a potřebným. Zvolili cestu pokání, bratrství a zvláštní úcty k Bolestné Panně Marii. V současnosti řád v Čechách již není, ale byl na Nových Hradech.

Zamyšlení:

Kříž není slepá ulička – s Marií se stává cestou k naději.

„Tvou vlastní duši pronikne meč.“ (Lk 2,35)

18. února

Popeleční středa

Popeleční středou začíná postní doba: znamení popela připomíná křehkost i volání k pokání. Církev zve k modlitbě, půstu a almužně – třem pilířům návratu k Bohu i lidem. Je to čas ztišení, pravdy a obnovy srdce.

Zamyšlení:

Nejde o výkon, ale o návrat domů – do Boží náruče plné lásky. K čemu mě dnes Duch zve konkrétně – modlitba, půst, dar?

„Roztrhněte svá srdce, ne šaty, a navraťte se k Hospodinu.“ (Jl 2,13)

Téhož dne pro připomínku:

sv. Simeon, biskup, mučedník

Simeon, biskup Jeruzaléma (2. stol.), je dle tradice příbuzným Pána Ježíše. Vedl církev po pádu Jeruzaléma a byl za Trajána umučen. Vynikal věrností, moudrostí a vytrvalostí až do krajnosti.

Zamyšlení:

Dobrý závěr života se rodí z mnoha věrných „ano“ po cestě.
*„Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval.“
(2 Tm 4,7)*

19. února

bl. Godšalk, opat

Blahoslavený Godšalk (1116–1184) byl německý kněz v řádu premonstrátů a kazatel působící v Čechách. Byl povolán do Želivi, kde se stal opatem a svou horlivostí byl znám po celé zemi. Přičinil se o založení dalších klášterů pro ženy v Louňovicích a v Kounicích. Kladl důraz na kázeň, modlitbu, lásku k chudým. Jeho služba správcovství byla prostá a plodná.

Zamyšlení:

Autorita v církvi je služba. Kde mohu dnes „pást“ druhé s laskavostí a pevností?

„Pastýři Božího stáda... služte dobrovolně, ochotně.“ (1 Pt 5,2)

20. února

sv. Nikefor, mučedník

Nikefor (Antiochie, † 259) je připomínán příběhem smíření: přátelil se s knězem Sapriciem, došlo ale mezi nimi k vážné roztržce, přičemž Nikefor prosil o odpuštění, ale Sapricius mu odmítl odpustit. Když byl Sapricius za pronásledování císaře Valeriána zajat a veden na popraviště, Nikefor využil ještě poslední příležitosti o smír, ale ani tehdy jej Sapricius nepřijal. Nakonec Nikefor sám podstoupil smrt pro Krista místo Sapricia.

Zamyšlení:

Věrnost evangeliu se měří ochotou odpustit i nepřítelům. Smíření je těžší než odsudek – ale jen ono láme řetěz zla.

„Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají.“ (Mt 5,44)

Téhož dne:

bl. Hyacinta Marto

Hyacinta Marto (1910–1920) byla nejmladší z fatimských dětí. Přijala Mariino poselství s odzbrojující prostotou a modlila se za obrácení hříšníků. Trpěla nemocí, kterou obětovala s velkou láskou. Roku 2000 byla blahoslavená.

Zamyšlení:

Hyacinta ukazuje, že svatost je možná i pro ty nejmenší. Její život nás vede k dětské důvěře, která se odevzdává Bohu bez podmínek.

*„Nebudete-li jako děti, nevejdete do království nebeského.“
(Mt 18,3)*

21. února

sv. Petr Damiani, kardinál, církevní učitel

Petr Damiani (1007–1072) byl italský benediktin, reformátor a později kardinál. Neúnavně volal k obnově církve, k prostotě a svatosti kléru. Jeho spisy i příklad pokání zůstávají inspirací. Ke komu cítil náklonnost, tomu se hleděl vyhnout, ke komu odpor, k tomu se snažil být co nejlaskavější a nikoho nesoudil.

Zamyšlení:

Pravda bez lásky zraňuje – láska bez pravdy klame.

Prosme o obojí.

„Hlásat slovo, ať přijdeš vhod či nevhod.“ (2 Tm 4,2)

22. února

Svátek Stolce sv. Petra

Církev slaví dar Petrova poslání – jednotu a pevnost víry. „Stolec“ symbolizuje službu apoštola Petra a jeho nástupců učit, vést a upevňovat bratry. Neuctíváme věc, ale Kristův slib, že víra nezanikne.

Zamyšlení:

Jednota není samozřejmost – je to milost i úkol. Modlím se za svého pastýře?

„Ty jsi Petr a na té skále zbuduji svou církev.“ (Mt 16,18)

23. února

sv. Polykarp, biskup, mučedník

Polykarp ze Smyrny († kolem 155) byl žákem apoštola Jana a od něj jmenovaným biskupem. Církev vedl s otcovskou moudrostí. Při popravě vyznal lásku ke Kristu, jemuž sloužil „osmdesát

a šest let“. Při mučení mu nejdřív oheň neublížil, byl proto usmrčen dýkou. Jeho mučednictví je školou věrnosti až do konce. Svědectví o Polykarpově mučednické smrti se dochovalo v dopisu smyrenské církve jedné křesťanské obci.

Zamyšlení:

Pamatujme na své duchovní otce a matky – v díkách i prosbách.

„Mějte na paměti své vůdce... napodobujte jejich víru.“

(Žid 13,7)

24. února

sv. Modest, biskup

Modest (5. st., dnešní Německo) je připomínán jako biskup a věrný pastýř své diecéze v raných stoletích církve. Staral se o chudé a vedl svůj lid k vytrvalosti ve víře. Vedle starostí o své svěřené kněze aj. bojoval proti malomyslnosti a chudobě lidu za pomoci modliteb, půstu a kázání v ulicích města. Svým životem tak naplnil význam svého jména, které vzniklo z latinského slovesa modestus a znamená „skromný“, „mírný“ nebo „rozvážný“.

Zamyšlení:

Správcem darů jsem i já – času, slov, vztahů. Jak s nimi dnes naložím?

„Od správců se žádá, aby byl každý shledán věrným.“ (1 K 4,2)

25. února

sv. Valburga, abatyše

Valburga († 779), sestra sv. Vilibalda a Vunibalda, byla anglosaská misionářka v Německu a abatyše v Heidenheimu.

Spojila kontemplaci s praktickou službou a moudře vedla společenství. Její přímluva je spojena s uzdraveními a „olejem sv. Valburgy“.

Zamyšlení:

Čisté srdce vidí Boha – a proto druhým slouží s radostí.

„Blaze čistým srdcem, neboť oni uzří Boha.“ (Mt 5,8)

26. února

sv. Alexandr, biskup

Alexandr Alexandrijský († 326) stál pevně proti ariánskému bludu a hájil božství Krista. Byl učitelem a předchůdcem sv. Atanáše. Jeho bdělost chránila čistotu víry církve.

Zamyšlení:

Zdravé učení není suchá teorie – je to cesta k pravé svobodě.

„Měj za vzor zdravá slova... ve víře a lásce v Kristu Ježíši.“

(2 Tm 1,13)

27. února

sv. Gabriel od Bolestné Panny Marie, řeholník

Gabriel Possenti (1838–1862, Itálie), passionista, vynikal radostí a dětskou oddaností k Marii, zvláště v jejích bolestech. V krátkém životě dozrál k hluboké svatosti prostou věrností v malém. Je patronem mládeže a těch, kdo hledají povolání.

Zamyšlení:

Svatost není hlavně o délce života, ale o hloubce „ano“.

„Stála u Ježíšova kříže jeho matka.“ (J 19,25)

Téhož dne:

sv. Řehoř z Nareku

Svatý Řehoř z Nareku (asi 951–1003) byl arménský mnich, mystik a teolog. Je autorem *Knihy žalozpěvů*, jedné z nejhlubších modlitebních knih křesťanské tradice, plné touhy po Božím milosrdenství. Jeho dílo formovalo arménskou i univerzální duchovnost. Roku 2015 byl vyhlášen učitelem církve.

Zamyšlení:

Řehoř nás učí otevřít Bohu své nitro bez přetvářky. Bůh přijímá srdce, které se k Němu vrací s pokorou.

„Stvoř mi čisté srdce, Bože, obnov v mém nitru pevného ducha.“ (Ž 51,12)

28. února

sv. Roman, opat

Roman z Condatu († 5. stol.), zakladatel klášterů v Jury, které vedl jednoduše a evangelijně. Spolu s bratrem Lupicinem vytvořili prostředí modlitby, práce a chudoby, které obnovovalo kraj i srdce. Jeho život byl jako strom u tekoucích vod – skrytý a plodný.

Zamyšlení:

Kořeny v Božím Slově přinášejí trvalé ovoce. Kde dnes „zasedím“ svůj čas?

„Blahoslavený člověk, který si libuje v zákoně Hospodinově... je jako strom u tekoucích vod.“ (Ž 1,2–3)

Únorový kvíz na některé světce

1. *Ve kterém řádu působil sv. Ondřej Corsini?*

- a) Františkáni
- b) Karmelitáni
- c) Benediktini

2. *Sv. Pavel Miki byl:*

- a) Francouzský řeholník působící v Indii
- b) Japonský katechista a mučedník
- c) Španělský kněz v Mexiku

3. *Svatá Josefína Bakhita pocházela původně z:*

- a) Etiopie
- b) Egypta
- c) Súdánu

4. *Bl. Anna Kateřina Emmerichová je známá především díky:*

- a) zakládání ženských řeholí
- b) svým mystickým viděním a stigmatům
- c) významné teologické práci o Trojici

5. *Svatá Scholastika byla sestrou:*

- a) sv. Benedikta
- b) sv. Františka
- c) sv. Jeronýma

6. *Sv. Kateřina Ricciová proslula zejména:*

- a) vědeckou teologií
- b) misionářskou prací v Africe
- c) mystickými extázemi a viděními, sjednocením s Kristovým utrpením

7. Bl. Bedřich Bachstein a jeho druhové byli mučedníky za:

- a) husitských válek
- b) vpádu pasovských žoldnéřů do Prahy
- c) třicetileté války

8. Hlavním posláním řádu servitů, založeným sv. Alexiem a jeho druhy, je šíření úcty k:

- a) Eucharistickému Kristu
- b) k pěti ranám Kristovým
- c) k Panně Marii Sedmiboletné

9. Bl. Godšalk byl:

- a) německý kněz a český kazatel
- b) německý král
- c) lübecký kněz a mučedník

10. Bl. Hyacinta Marto je jedním z dětí, kterým se zjevila Panna Maria:

- a) v Guadalupě
- b) v Lurdech
- c) ve Fatimě

11. Sv. Alexandr Alexandrijský byl učitelem:

- a) sv. Atanáše
- b) sv. Tomáše Akvinského
- c) sv. Ambrože

12. Které dílo je nejznámějším duchovním spisem sv. Řehoře z Nareku?

- a) Kniha radosti
- b) Kniha žalozpěvů
- c) Duchovní cvičení